

Nieuw onderzoek van het Wilhelminagebergte in Suriname

F. H. G. Engelen

In 1928 is het Wilhelminagebergte in Suriname onderzocht door IJzerman. De top van dit hoogste gebergte in dat land reikt tot 1230 meter. Het is een onbewoond gebied, waarin rivieren met woeste stroomversnellingen voorkomen.

Tussen 1960 en 1970 kreeg de geoloog J. Verhofstad opdracht dit gebied systematisch in kaart te brengen. Met behulp van vliegtuigen en primitieve kano's konden ongeveer 5000 vierkante kilometers in kaart worden gebracht. Tevens werd een onderzoek ingesteld naar de harde, onverweerde gesteenten en naar de aanwezigheid van ertsen. Dit laatste leverde weinig positieve resultaten op. Twee plaatsen gaven indicaties van ijzer en mangaan, maar van ontginbare hoeveelheden valt na dit eerste onderzoek niet te spreken. Het Wilhelminagebergte is een Precambrisch gebied, ongeveer 1800 miljoen jaar oud. Er werden vulkanische gesteenten gevonden, die als ignimbrieten herkend werden d.w.z. ontstaan door geweldige uitbarstingen. Over grote oppervlakten werden diverse lagen boven elkaar aangetroffen. Wetenschappelijk gezien is deze vondst erg interessant.

De reusachtige uitbarstingen hebben zich waarschijnlijk voorgedaan in de vorm van spleet-erupties.

De ignimbrieten worden over de hele wereld steeds meer herkend. Hun voorkomen in Precambrische gebieden is echter zeldzaam. Op de lange termijn hebben zij dikwijls allerlei structuurveranderingen ondergaan, zodat zij soms moeilijk als zodanig herkenbaar zijn. In het Wilhelmina gebergte was de structuurverandering echter zeer gering.

Uit het onderzoek is gebleken dat er een samenhang bestaat tussen de ignimbrieten en de in de omgeving voorkomende granieten. Beide gesteenten zouden uit eenzelfde magma zijn ontstaan. De heer J. Verhofstad heeft zijn onderzoekresultaten weergegeven in een proefschrift getiteld: 'The geology of the Wilhelmina Mountains in Suriname, with special reference to the occurrence of precambrian ashflow's tuffs. Hierop promoveerde hij aan de universiteit te Amsterdam. Het proefschrift is gedrukt bij de drukkerij Princo te Rotterdam.

(naar Academia).

betekenen zoölogische resten niet in de eerste plaats dieren maar voedsel, huiden, botten en pezen.

De openbare les verschijnt in druk bij Wolters-Noordhoff N.V. in Groningen.
(uit Academia).